

467.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 19. prosince 1921,**

kterým se na základě čl. III. zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., částečně pozměňuje vládní nařízení ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n., upravující odpočivné a zaopatřovací požitky kancelářských oficiantů obého pohlaví, po případě jejich pozůstalých.

§ 1.

Ustanovení zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., vztahují se 1. lednem 1921 počínajíc i na osoby, jichž odpočivné a zaopatřovací požitky byly upraveny článkem III., odst. 1., nařízením vlády ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n. Ustanovení tohoto nařízení doznávají tím příslušné změny.

§ 2.

Pro kancelářské osoby na odpočinku zmíněné v § 1 platí tedy ustanovení čl. I. nařízení vlády ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n., a jest vyměření jejich nové výslužné v duchu ustanovení zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., beze změny dosavadní procentní sazby z nové pensijní základny, kterou tvoří ve smyslu ustanovení § 4 nařízení vlády ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n., služné a 50% místního přídatku pro Prahu příslušného stupně té třídy uvedené v § 2, odst. 2. a 4., nařízení právě zmíněného, které odpovídá původní třída služebního stáří, jež byla rozhodnou pro výměru pensijních požitků dosavadních.

Byla-li však dosavadní pensijní základna určena dle § 12, posl. odstavce, stanov zaopatřovacího ústavu ve znění z roku 1902 neb 1906, pokud se týče ženských zaměstnanců dle posledního odstavce § 6, čl. III., nařízení veškerého ministerstva ze dne 15. července 1906, č. 141 ř. z., způsobem poměrným, upraví se dle téhož poměru i nová pensijní základna.

§ 3.

Pro vyměření zaopatřovacích požitků pozůstalých po mužských osobách uvedených v § 1 tohoto nařízení, tedy po zemřelých v činné službě před 1. srpnem 1919 aneb vstoupivších na odpočinek před 31. srpnem 1919, platí podle směrnice daných zákonem ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., usta-

novení čl. I. nařízením vlády ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n.

Novou pensijní základnu tvoří dle předchozího § 2 pensijní základna té třídy, které odpovídá původní třída služebního stáří, jež byla anebo by byla bývala (u zemřelých v činné službě) rozhodnou pro výměru dosavadních pensijních požitků.

Za normální výslužné dle čl. I., § 4, nařízením vlády ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n., jest pokládati ono výslužné, které by bylo zemřelému náleželo, kdyby se byl ve výslužbě dožil účinnosti tohoto nařízení.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921.

Pro jeho provedení, jež se ukládá všem ministrům, platí obdobně ustanovení nařízení vlády ze dne 15. července 1921, č. 234 Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Staněk v. r.
Černý v. r.	Srba v. r.
A. Novák v. r.	Tučný v. r.
Habrman v. r.	L. Novák v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Dérer v. r.,

též za ministra Dra Mičuru.

Dr. Dolanský v. r.,

též za ministra Šrámka.

468.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 19. prosince 1921,**

jmž se prodlužuje a doplňuje nařízení ze dne 19. prosince 1919, čís. 660 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních k ochraně peněžních ústavů.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Platnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních k ochraně peněžních ústavů, prodlouženého a částečně pozměněného nařízením vlády ze dne 9. prosince